

ՀՈՐԱՆՁԵԼԸ

Հորանջելիս բերանը խաշակնքում էին, որ
դե կամ սատանա ներս չթափանցի:

ՓՈՇՅԱԼԸ

Մեկն եթե պատմեր և մի ուրիշը փոշտար՝
կողքիններն ասում էին՝ «խե՛ր էղնի», իսկ
խոսողն այդ բարի նշան էր համարում, ուս-
տի ասում էր. «Մեղավորն ասաց, արդարը
վկեց (վկայեց)»: Փռչտալ համարում էին նաև
համբերության ազդարար ձայն, այսինքն՝
մի՛ շտապիր...

ՈՏՔԻ ՔՈՐԸ

Ոտքի քորը ճամփա գնալու նշան էր հա-
մարվում:

ԱԼՅՈՒՐ ԵՎ ԽՄՈՐ

Ալյուր մի տեղից մյուսը փոխադրելիս,
կամ խմորի գոնդը շինելիս՝ եթե մի քիչ ալ-
յուր՝ ալրից և մի քիչ խմոր՝ խմորի զանգվա-
ծից թուշեր ընկներ մի կողմ, հավատում էին,
որ հյուր է գալու:

ՄԱՂ ԵՎ ԿՐԱԿ

Հարեանը հարեանին երեկոները մաղ և
կրակ չէր տալիս, տան արդյունքը հետը
կգնար:

ՀՅՈՒՐ ԵՎ ԺՐԱԳ

Հյուրը մի տնից մեկնելու ժամանակ
պետք է աղջիկներից մեկը կամ նորահարսը
դուռը բաց աներ. եթե մեկնելու ժամանակ
նրազ պիտի վառեին, չէին վառում և դուռը
բաց չէին անում:

ՓՈՒՆՋ ՄԱՋ

Անասունը ծախելիս՝ մի փունջ մազ են
քաշում, որ տան բարաֆաթը տանը մնա,
հետը չտանի:

ՓՈՆԱԼՅՈՒՐ

Հարեանին ամանով փոխալյուր տալիս՝

ծայրից մի քիչ վերցնում, սուֆրայի մեջ
են գցում, որ ալյուրի բարաֆաթը տանը
մնա:

ՄՈՒՇ-ԲՈՒԼԱՆԸՆԻ

ՏՂԱՄԱՐԴԿԱՆՑ ԵՎ ԿԱՆԱՆՑ ԱՆՈՒՆՆԵՐՆ
ԻՐԵՆՑ ԿՐՃԱՏՅԱԼ ՁԵՎԵՐՈՎ

Ա

ՏՂԱՄԱՐԴԿԱՆՑ

Աբրահամ—Աբրո, Աբրե, Աբրիկ
Ադամ—Ադո, Ադե
Ազիզ—Ադո
Ալեքսանդր—Ալեքսան, Սանդրո, Սանտրիկ
Աղաջան—Աղշո
Անդրանիկ—Անդրո, Անդրիկ
Անդրեաս—Անդրաս, Անդրո, Անդրե, Անդրիկ
Առափել—Ըոթո, Ըոթե
Ասլան—Ասլո
Աստվածատուր—Ասատուր, Ասվատուր, Ասո,
Ասե, Աստուր
Ավետիս—Ավո, Ավիկ, Ավե, Ավտո, Ավեսար
Արիստակես—Արիս, Արիստ, Ռստիկ
Արմենակ—Արմո
Արշակ—Արշո
Արտաշես—Արտաշ
Արտավազդ—Արտավազ, Արաո, Արտիկ
Բաղդասար—Բղդո, Բղդե, Բզո, Բազե
Բարունակ—Բաբո, Բարե
Բարսեղ—Բրսո, Բրսե, Բրսիկ
Բենիամին—Բենո, Բենիկ
Գաբրիել—Գաբրել, Գպո, Գպե, Գաբիկ
Գալուստ—Գալո, Գալե
Գասպար—Գասպար, Գասո, Գսպո, Գսպե, Գպե
Գարեգին—Գարե, Գարիկ
Գեվորգ—Գեվո, Գեվթե, Գվե, Գորգիզ
Գրիգոր—Գրիգոր, Գրգե, Գրգո, Գրո, Գրե,
Գրիկ
Դանիել—Դանել, Դանո, Դնո
Դավիթ—Դավո, Դվո, Դավե, Դվե
Դարման—Դրմո, Դրմե
Եղիազար—Եղազար, Եզո, Եղան, Եղե, Եղիկ
Եղիշե—Եղիշ, Էղիշ
Երանոս—Երո, Էրո
Զաֆար—Զոթո, Զթե, Զթո
Զորայր—Զորո, Զորիկ
Թադեոս—Թաթոս, Թադե
Թեոդորոս—Թորոս, Թոթո
Թովմաս—Թումաս, Թումո, Թումե, Թւմե
Թորոս—Թորե, Թորո

Իսրայել—Իսրո, Իսո
 Լեվոն—Լավո, Լեվո
 Խալաթ—Խալո, Խլե
 Խաչատուր—Խաչիկ, Խչո, Խչե, Խչիկ
 Խոսրով—Խոսրո, Խոսրիկ
 Խուրշիտ—Խուրշուտ, Խուշո
 Կարապետ—Կրպո, Կրպե, Կրպիկ
 Կիրակոս—Կիկո, Կիկե
 Կոստանդին—Կոստան, Կոստո
 Հագար (ապետ)—Հաղրո, Աղրո
 Համագասայ—Համո, Համզե
 Հայրապետ—Հայրո, Հերո
 Հլղաթ—Հլո, Հլե, Խլո
 Հմայակ—Համո, Համիկ
 Ղազար—Խզրո, Խզրո, Խազարիկ
 Ղուկաս—Ղուկո, Ղուկե (Խուկե)
 Մամիկոն—Մամիկ, Մամո
 Մանուկ—Մնո, Մնե, Մնուճ
 Մատթեոս—Մաթոս, Մաթե, Մաթո
 Մարգար—Մարդարա, Մարգարե
 Մարտիրոս—Մարտո, Մարտե, Մրտո
 Մաքսուդ—Մախսո
 Մեսրոպ—Մեսրո, Մեսրիկ
 Մելիք—Մելո
 Մելիքոն—Մլքիկ, Մլքե
 Միմրան—Միրան, Միրո
 Միսակ—Միսո, Մուսակ
 Միֆայել—Մուքաեկ, Մուքո, Մքե
 Մխիթար—Մխո, Մխե, Մխիկ, Մխթո
 Մկրտիչ—Մկրո, Մկրե, Մկուճ
 Մհեր—Մհհրե, Մհհրո
 Մնացական—Մնաց
 Մովսես—Մոսո, Մոսե, Մոսիկ
 Մուշեղ—Մուշո
 Մուրադ—Մուրտե, Մուրաո, Մուրե, Մուրո
 Յաբեթ—Աբեթ
 Յակոբ—Յակո, Յակե
 Յարուքյուն—Յարթեն, Յարութ, Յարե, Յարո
 Յոնանենս—Յովան, Յովո, Յոհան, Յոհնո,
 Յոխիկ, Յոխե
 Յովսեփ—Յովսե, Յովսո, Յովսիկ, Ուսո
 Յունան—Յունո
 Յուսիկ—Ուսիկ
 Նադիր—Նադե, Նադո
 Նազար—Նզրո, Նզրե
 Նանայետ—Նհապետ, Նհո, Նախո
 Ներսես—Ներսո, Ներսե, Ներսիկ
 Նիկողայոս—Նիկողոս, Նիկո
 Շահեն—Շահո, Շհո
 Շապուհ—Շաբո

Շավարշ—Շավո, Շավեշ
 Շմավոն—Շմավ, Շմո
 Ումրշատ—Ումրիկ, Ումրի, Ումրո
 Պապ—Պապո, Պապե, Պապիկ
 Պարույր—Պարո, Պարիկ
 Պետրոս—Պետո, Պետե, Պետիկ, Պիտոն
 Պողոս—Պողոս, Պողսե, Պողսիկ, Պողո
 Ռաշիդ—Ռաշո
 Սահակ—Սհակ, Սհո
 Սաղաթիել—Սաղաթեկ, Սաղե, Սաղո
 Սամուել—Սամեկ, Սամո
 Սամսոն—Սմո, Սման
 Սանասար—Սանո
 Սարգիս—Սագո, Սրքո, Սրքե, Սասին
 Սարգիսան—Սարո
 Սեդրակ—Սեդո, Սեդրո
 Սենեֆերիմ—Սենո, Սենիկ
 Սերովբե—Սերոբ
 Սիմեոն—Սիմո, Սիմե, Սմո, Սիմիկ
 Սմբատ—Սմբո, Սման
 Սողոմոն—Սողո, Սողե, Սողիկ
 Ստեփան—Սեփան, Սեփե, Սեփս
 Վահան—Վանո, Վանիկ
 Վարդան—Վրդո, Վրդե, Վրդիկ, Վթին
 Վիգեն—Վերգո
 Տիգրան—Տիգո
 Տիրան—Տիրո
 Տոնայեա—Տոնո, Տոնե
 Տրդատ—Տրդատ
 Փիլիպոս—Փիլոս, Փիլո
 Քերովբե—Քերոբ
 Քոչար—Քոչո, Քոչե

Բ

ԿԱՆԱՆՑ

Ագիգ—Ազե
 Ազնիվ—Ազնո
 Ալմաստ—Ալմե, Ալմո
 Աղավնի—Աղութ, Էղվընեկ
 Աղբար—Աղութ
 Անգիլ—Անկո
 Աննա—Անա, Անո, Աննո
 Անթառամ—Անթառան
 Ասմար—Ասմո
 Արեգնազան—Արեգ
 Բեզար—Բեզիկ, Բեզո
 Բերսաբե—Բերսո, Բերսիկ
 Գյուլիզար—Գուլե, Գուլի, Գուլո
 Գոգալ—Գոգե

Գոհար—Գուհար, Գովար, Զուհար
 Դիբար—Դիլբո
 Դշխունի—Դշխուն
 Եղիսարեթ—Եղսո, Եղսիկ
 Եղնիկ—Եղնո
 Եվա—Եվո
 Զանազան—Զանո, Զանե
 Զանեիշան—Զեռե
 Զարունի—Զարե
 Զուլֆի—Զլֆո, Զլֆիկ
 Զմրուխտ—Զմրուիթ, Զմո
 Զոզան—Զոզո, Զուզե
 Զուլալ—Զուլո
 Թագագյուլ—Թղո
 Լուսնթագ—Լուսիկ, Լուսո
 Խանըմ—Խանե
 Խումար—Խիմո
 Մաղիկ—Մաղե, Մաղկիկ
 Կաֆալ—Կաքվիկ, Կաքվո
 Համասփյուռ—Համաս
 Հայկունի—Հայկո, Այգուն
 Հերիֆնազ—Հերթո, Հերիթ
 Հուրի—Հրիկ, Հուրո
 Հուրեիկ—Հուրենեկ, Հուրո
 Հոփսիմե—Հոռոմ, Հոռմիկ
 Դազալ—Խազո, Խզո
 Դուտրաթ—Խուրո
 Մանի—Մայի
 Մանուշակ—Մանուշ, Մնուշ
 Մարիամ—Մայրամ, Մեյրե, Մեյրո
 Մաքունի—Մաքե, Մաքո
 Մերդին—Մերդո
 Յուլաբեթ—Օղիկ
 Նազիկ—Նաղե, Նաղո
 Նախշուն—Նըխշուն, Նըշխուն
 Նանո—Նանե, Նանիկ, Նանաճ
 Նարգիզ—Նրգե, Նրգո, Նրե
 Նիզար—Նկար
 Նոյեմզար—Նեմզար
 Նուբար—Նուրո
 Նունո—Նանիկ, Նոնիկ, Նունուշ
 Նուշիկ—Նուշ, Նուշո
 Նվարդ—Նվե
 Շամամ—Շամո
 Շամիրամ—Շամիրիկ
 Շարան—Շարո
 Շուշան—Շուշո, Շուշիկ
 Ոսկեհատ—Օսկո

Ջիշակ—Ջիշո, Ջիշե
 Ջինար—Ջինո
 Պայծառ—Պոծառ
 Զանթաս—Զանֆաս
 Զանջան—Զանիկ, Զանո
 Զեյրան—Զեյրո
 Սալվի—Սալվար, Սլվիկ, Սլվո
 Սանդուխտ—Սանդուխ
 Սոսի—Սոսե
 Սրբունի—Սրբուն
 Վարդունի—Վարդո, Վարդիկ
 Վառվառե—Վառվառ
 Վարսենիկ—Վարսե, Վարսո
 Տիրունի—Տիրուն
 Փամփուլիս—Փամփո
 Փառանձեմ—Փառանձ, Փառիկ
 Փարիշտե—Փարո
 Քիշմիշ—Քիշո
 Ֆանֆուռ—Ֆաղֆուր
 Ֆրեդրիս—Ֆնդե
 Ֆիդան—Ֆիդո
 Ֆեջան—Ֆինջո

ՐՈՒԼԱՆՐԽՅՈՒ ՄԱՆԿԱՆ ԼԵՋՈՒՆ

Ա՛խ-f՛րխ—կեղտոտ է, ղղվելի է
 Բժո—ճրագ
 Գզո—ատամ
 Զիզի—խաղալիք
 Թաթո—թաթիկ, ձեռք
 Կակա—միրգ
 Կոժո—գոմեշ
 Կուշո—գլուխ
 Կուշու—շուն
 Հոռ—գառ
 Ծիճի—պսպղուն սուարկա
 Ծունու—հավ
 Մեի՛—կանգնի՛ր
 Չաշո—աչք
 Պանի՛—պառկի՛ր
 Պուպու—ջուր
 Պսո—միս
 Տիտի՛—նստի՛ր
 Տխե՛—զա՛րկ
 Տոռո—ոտք
 Փապա—հաց
 Քքո—քիթ
 Ֆուֆու—կաթ, խմելիք